

Yazar: Ramazan YILMAZ

Çocukları okula gönderme konusu

Yüce Allah (cc), insanların yeryüzündeki hayatlarını düzenlemek için her şeyi apaçık bir şekilde aydınlatan, tamamlanmış bir kitap göndermiştir. Kur'an, dünya ve ahirette insanların ilgilendiren her konuyu apaçık bir şekilde en ince detayına kadar aydınlatmış, bunları, İslam dininin kuralları olarak belirlemiş ve bundan razı olduğunu bildirmiştir. "Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'a razı oldum" (Maide, 3) İslam dinini belirleyen esasların dünya hayatında nasıl yaşanacağı, İslam ile ilgili nelerin söylenip yapılacağı konusunda rasullerini ve son Rasul'unun en güzel örnek olarak vermiş, ancak onları örnek edinmekle insanların Kendisini razı edip ahirette umdukları kârlı olacakları alabileceklerini bildirmiştir. "Andolsun, sizin için Allah'ın Rasul'ünde, Allah'a ve ahiret gününün kavuşmayı uman ve Allah'ın emri olan kimseler için, en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) Müslüman olmak, yüce Allah'ın bildirdiği Kur'anı esaslara, hiçbir ayırım yapmadan ve hiçbirinden şüphe duymadan teslim olmak, teslim olunan Kur'anı esasları, Müslümanlar için en güzel örnek olarak verilen Rasulullah (as)'ın emrini esas alarak yapmaktır. Bunun dâhindeki her türlü güçlük, zorluk, dâhînce söz ve hareket sapıktan başka bir şey değildir. Yüce Allah (cc), Kur'an ve Sünnet dâhinde kendi güçlükleri ile hareket edenlerin sapıkça içinde bulduklarını bildirmiştir. "Allah ve Rasul, bir işte hüküm verdiği zaman, Mü'min erkek ve kadın için o işi kendilerine güçle sevmeye hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasul'üne karşı gelirse, muhakkak apaçık bir sapıklıkla karşılaşır." (Ahzab, 36) Allah ve Rasul'unun hüküm verdiği konular, Kur'an'da apaçık bir şekilde belirtilmiş, iman edenlerin bu esaslara aynen uymaları, bunun dâhinde hareket etmemeleri istenmiştir. Yüce Allah (cc), Kendisine ve

Rasul’ne itaati esas almıy, Kendisine itaatin
Rasul’ne itaatten geccedil;tiğini belirtmiş, Rasul’e
itaat etmeyenlerin, k;firler olduğunu bildirmiştir. “Kim
Rasul'e itaat ederse muhakkak ki Allah'a itaat etmiştir ve kim de
y;zerine muhafız
g;ndermedik.” (Nisa, 80) “De ki: ‘Allah'a ve
Rasul’e itaat edin!’ eğer d;nerlerse muhakkak ki
Allah, k;firleri sevmez.” (Al-i Ýmran, 32) Allah ve
Rasul’ne itaat, M;sl;manlar i;in
imanın esaslarındandır ve bunda en k;bir
sapma kibinin k;fre ve þirke girmesine nedendir. Kur'an,
evrensel ve ağlar; bir niteliğe sahiptir ve
y;ce Allah (cc), bu Kitabın son Kitap ve
Rasul’n de son Nebi olduğunu bildirmiştir. Buna
g;re Kyyamete kadar gelecek t;m insanlar i;in
Kur'an, insanların ilgilendiren her konuyu detaylı olarak
a;klamıy, iman edenleri bunlardan sorumlu tutmuştur. Hangi
a;da olursa olsun, insanların Ýsl;m adına bir þey
s;yleyip yapmaları, Rasulullah (as)’n diliyle bid;at,
her bid;at sapıklıy ve her sapıklıy cehennemdedir. Rasulullah
(as)’n bu ifadesi, Ahzab 36. ayetinde y;ce Allah’n
bildirdiği esas a;klamaktadır. Kur'an ve S;nnet
d;nda y;ce Allah (cc), Rasulullah ve Ýsl;m adına
herhangi bir g;r; ileri s;r;mek Kur'an’y
(h;þ;) yetersiz g;r;mek, y;ce Allah’a dini
o;retmeye kalkıymak, Ýsl;m dininin esaslarını bozmaya
tebb;s etmek, haddi aymak, bid;at ve hurafeler
&reterek sapıklıy i;erisinde cehenneme, acıy azabı
tatmak &zeredir. Ýsl;m dini tamamlanmıy; kim
olursa olsun, dinin sahibi y;ce Allah’n tamamlamıy
olduğu bu dini (h;þ;) eksikmiş gibi g;stermesine
Kur'an ve S;nnetten olmayan iddiaları ileri s;r;mesi,
y;ce Allah’a karpı savmıy. Hangi gerekccedil;e ile
olursa olsun, bu y;ce dine bir þey ilave etmek, bu din hakkında
Kur'an ve S;nnetten delili olmayan iddialarda bulunmak
y;ce Allah’n &zerine iftira atmıy ki bu,
apa;ık sapıklıy ve k;fir;dir. T;m
rasullerin mesajı aynıdır Risalet tarihi boyunca g;nderilen
t;m rasullerin ortak mesajı hep aynıdır; y;ce
Allah’n kendilerine bildirdiği Tevhidi esasları, bir þey ilave
etmeden, aynen aktarmıy ki, t;m rasuller, kendilerinden en ufak
bir katkı yapmadan bunu aynen uygulamıylardır. “Ey Rasul,
Rabb’inden sana indirilen þeyi tebliğ et ve eğer bunu
yapmazsan, O'nun mesajını tebliğ etmemiş olursun. Allah seni
insanlardan korur, muhakkak ki Allah, k;firler toplumuna hidayet
vermez.” (Maide, 67) Ýndirdiđi esasların aynen insanlara
ulaıyması konusunda hassasiyet g;steren y;ce Allah

(cc), rasulleri dahi olsa, bildirdiği esaslara, en kü¸ük bir ilave yapmayđ düþünmelerine bile fırsat vermemiþ, en ağır þekilde onlarđ uyarmđptđr. “Ger¸ekten neredeyse seni, sana vahyettiğimizden ayđrđp ondan baþkasđnđ üstümüze iftira atman i¸in kandđracaklardđ, ipte o zaman seni dost edinirlerdi. Eğer biz seni ger¸ekten sađlamlaþtırmamđp olsaydık, neredeyse onlara biraz yanapacaktđn, o zaman sana hayatđn iki kat ve ölümün iki katđnđ taþtırdđk, sonra bize karþđ kendine bir yardđmcđ bulamazdđn.” (Ysra, 73-75) Bu nedenle bütün rasuller, kendilerine ne bildirilmipse onu insanlara duyurmuþlar, hi¸bir nedenle bu ilahi mesaja herhangi bir ekleme yapmamđplardđr. Dinin sahibi yüce Allah (cc), en mükemmel þekilde dinini bildirmip, onda herhangi bir eksiklik yapmamđptđr. Ona ilave yapmak, (hâþâ) yüce Allah’đn hükümlerinde eksiklik aramaktđr ki bu, büyük bir sorumluluktur. Tüm rasuller, þirk ve küfür toplumlardđ i¸erisinde ortaya ¸đkmđptđr Hemen hemen tüm rasuller, þirk ve küfür toplumlardđ i¸erisinde ortaya ¸đkmđp, Rab’leri kendilerine ne bildirmipse onu insanlara a¸đklamđplardđr. Bu a¸đklamalarđna bakđldđđđnda hemen hepsinin ön celikle Tevhidi esaslardđ anlattđklarđ, insanlardđ, o toplumlarda iþlenen haramlardan sakđndđrdđklarđ görülmektedir. Hi¸bir Rasul, vahyin dđpđnda kendileri bazđ iddialar ileri sürerek helal ve haramlar koyarak insanlardđ bunlardan sakđndđrmaya yeltenmemiþtir. Ne Kur’an’da ne de son Rasul Hz. Muhammed (as)’đn süz ve fiillerinde insanlardđn günük yapamlardđnda uygulayageldikleri ticari alđpveriþlerine, birbirleri ile olan diyaloglardđna, ¸ocuklardđn kâfir ve müþrik ¸ocuklarla birlikte oynamalarđna, onlardđn mahallelerine gitmelerine yasak getirilmemiþtir. Rasullerin i¸erisinde davetlerini ortaya koyduklarđ toplumlar, putperest müþriklerin egemen olduğu, þirk ve küfür yasalarđnđn uygulandđđđ, insanlardđn ve ¸ocuklardđn bu kültürel ortamda yetiþtikleri toplumlardđ. Son Rasul Hz. Muhammed (as) da dahil tüm rasuller, küfür ve þirke karþđ Tevhidi esaslardđ ortaya koyup hararetle savunduklardđ bunlarda, ¸ocuklardđ kâfir ve müþriklerin ¸ocuklardđ ile oynayđp onlardđn küfür ve þirk kültürünü kapacak korkusuyla ¸ocuklardđnđ uyarmamđp, uyardđklarđna dair bir ayet gelmemiþtir. Üstelik yüce Allah’đn, Kendi rđzasđnđn kazanđlmasđ i¸in en güzel örnek olarak alđnmasđnđ bildirdiği Rasulullah (as) þöyle buyurmuþtur. “Ü¸ kipiden kalem kaldđrđldđ; uyuyan, uyanđncaya kadar, deli akđllanđncaya kadar ve ¸ocuk büyüyünceye, ihtilam oluncaya kadar (bunlara sorumluluk yoktur.)” Rasulullah (as) bunu süylerken, ¸ocuktan kalem kaldđrđldđ, ancak ebeveyni,

¸ocuklarýný putperestlerin ¸ocuklarý ile oynattýđý i¸in onlar sorumludur dememiştir. O, ¸ocuklarýn babalarýnýn zaten kendi ¸ocuklarý ile ilgilendiklerini, eve geldiklerinde de ¸ocuklarýna iyi ve kötö olaný anlattýklarýný biliyordu; zaten olmasý gereken de budur. Babalar, ¸ocuklarý köför ve þirk költörönö almasýnlar diye onlarla sokađa ¸y¸ oynayacak deđillerdi herhâide. Böyle bir þeyi sađlýklý bir kimse döpönemez zaten. Kur’ani hökömle rödönda helal haramlar koymak yöce Allah’a iftira etmektir Dini mökemmel bir þekilde tamamlayan, onda hi¸bir eksiklik býrakmayan yöce Allah’ýn hökömlerine rađmen din hakkýnda helâl ve haramlar koyanlar, yöce Allah’a iftira etmiplerdir. Yöce Allah (cc), Kur’an’da olmayan bir konu i¸in helal ve haramlar koyanlarý þiddetle uyarmakta, bunlarýn kurtulamayacaklarýný bildirmektedir. “De ki: ‘Allah’ýn, rýzýktan sizin i¸in indirdiđi þeyleri göröyor musunuz, ancak siz onun bir kýsmýný haram ve helal kýldýnýz. De ki: ‘Allah mý size izin verdi yahut Allah’a iftira mý ediyorsunuz?” (Yunus, 59) “Dillerinize yalan vasfederek bir þey i¸in: ‘Bu helaldir ve bu haramdır’ demeyin; yalan uydurup Allah’a iftira etmiþ olursunuz. Þöphesiz, yalan uydurup Allah’a iftira edenler, kurtulamazlar.” (Nahl, 116) Yöce Allah (cc), helal haramlar koyma hakkýný Rasulö’ne bile vermemiþ, Rasulullah (as)’ýn, bir konuda kendisine helal olan bir nimeti haram kýlýþý özerine onu uyarmýþtır. “Ey Nebi, ni¸in, Allah’ýn sana helal kýldýđý þeyi, neden eplerinin, hopnutluđunu arzularak haram kýlýyorsun! Allah bađýplayandýr, esirgeyendir.” (Tahrim, 1) Yöce Allah’ýn izin vermediđi, hakkýnda bir hököm inzal etmediđi bir konuda haramlar konulmasýný kesinlikle haram kýlmýþtır ki bunlarý, böyök gönahlardan saymýþtır. “De ki: ‘Rabb’im þunlarý kesinlikle haram kýlmýþtır; fuhþiyatý, onun a¸y¸ ve gizli olanýný, gönahý ve haksýz yere isyaný, Allah’a þirk koþmayý, hakkýnda bir delil indirmedeđi þeyi ve Allah hakkýnda bilmediđiniz þeyler söylemenizi.” A’raf, 33) Risalet önderlerinin önek möcadeleleri ve Mö’minler i¸in en gözel önek son Rasul Hz. Muhammed (as)’ýn sönneti apa¸y¸ ortada iken uydurduklarý yalanlarla insanlarý, ¸ocuklarýný okullara gönderme konusunda “Þirk ve köförörö diyerek haramlar koyanlar, bu uyarýlarý dikkate almayarak ayetlere aykýrý hareket etmiþ, yöce Allah’ýn özerine iftira atmýþlardýr. Ýslâm hakkýnda delilsiz konupmak þeytana tabi olmaktýr Yöce Allah (cc),

Ýslâm, Tevhidi esaslar ve rasuller hakkýnda konubanlar, iddialarýný mutlaka Kur’an ve Sünnetten delillendirmek zorundadýrlar, aksi halde peytana tabi olmuþ, apaçýk bir sapýklýk içerisine düþmüþ olurlar. Yüce Allah (cc), Kendi Zatý, razý olduđu dini, melekler ve rasulleri hakkýnda konubanlardan delil istemektedir. “Neyiniz var, nasýl hüküm veriyorsunuz, yoksa sizin bir kitabýnýz var, ondan mý öðreniyorsunuz; gerçekten sizin onda tercih ettiðiniz mi var. Yoksa sizin için üzerimizde, kýyamete kadar sürecek yeminler mi var, mutlaka sizin hükmettiðiniz pey olacak! Sor onlara, onlarýn hangisi buna kefiledir, yoksa onlarýn ortaklarý mý var, o halde ortaklarýný getirsinler gerçekten doðrular dan iseler.” (Kalem, 36-41) “Size ne oldu, nasýl hüküm veriyorsunuz! Artýk düþünmüyor musunuz yoksa sizin açýk bir deliliniz mi var; o halde getirin kitabýnýzý gerçekten doðrular dan iseniz.” (Saffat, 154-157) Yüce Allah (cc), ellerinde hiçbir delil olmadan konubanlarýn, ađýzlarýna geldiði gibi helal ve haramlar koyanlarýn peytana tabi olduklarýný ve apaçýk bir sapýklýk içerisine düþtüklerini bildirmektedir. “Ýnsanlardan kimi, Allah hakkýnda ilmi olmaksýzýn tartýpýr ve her azgýn peytana tabi olur.” (Hac, 3) “Ýnsanlardan kimi, Allah hakkýnda, bilgisizce, bir rehberi ve aydýnlatýcý bir kitabý olmadan tartýpýr.” (Hac, 8) Yüce Allah (cc), kullarýnýn ve özellikle iman edenlerin, her konuda delile dayalý konupmalarýný istemiþ, delil indirmedeði bir konuda konupmayý kesinlikle haram kýlmýþtýr. Yüce Allah’ýn bunca uyarýlarýna raðmen bu uyarýlarý görmezden gelerek ellerinde hiçbir delil bulunmadan helal ve haramlar koyanlarýn amaçlarý kesinlikle Rab’lerini razý etmek deðil, hevalarýný tatmin etmek, gündemde kalmak ve göðüslerindeki kibri tatmin etmektir ki, bunlardan ancak yüce Allah’a sýðýnýlmalýdýr. “Þüphesiz, kendilerine gelmiþ hiçbir delil olmadan Allah’ýn ayetleri hakkýnda tartýbanlar, onlarýn, göðüslerinde eriþemeyecekleri yalnýzca bir kibir vardýr, o halde sen Allah’a sýðýn, muhakkak ki iþiten, gören O’dur.” (Mürsümin, 56) Yüce Allah’ýn, delilsiz konupulmamasý hakkýndaki uyarýlarýný görmezden gelerek içerindeki kibri tatmin etmeye çalýbanlara uymak, apaçýk bir þekilde yüce Allah’ýn uyarýlarýný dikkate almamak olduðundan küfürür. Ymamý Þafii (r.aleyh)’in, Kur’an ve Sünnete dayanmayan iddialarda bulunmalar hakkýndaki þu muhtemem uyarýsý da delilsiz konupmanýn Ýslâmi olmadýðýný açýklamaktadýr: “Ýslâm adýna bir pey söyleyen kimse, Kur’an ve sünnetten delillendirmiyorsa o söz yanlýptýr, hatalýdýr, batýldýr.” Kur’an ve Sünnete dayanmadan, dillerini

eğip bükerek temsiller getirenlerin, bu olursa bu da böyle olur gibi ağız küyranların söylediklerinin Yslâm nokta-i nazarında hiçbir değeri olmadığy gibi bunları ileri sürenler de yüce Allah’n ve Rasulullah (as)’n bildirdiği üzere sapıklık üzerinde bulunan kimselerdir.

Çünkü din hakkındaki ölçüyü Par’i olan yüce Allah koyar, Rasulullah (as) da söz ve fiilleri ile bunu insanlara açyklar. Hevaların ilah edinenler, Yslâm hakkında hüküm koyamazlar. Yslâm dininin hükümleri apaçyktır Yüce Allah (cc), insanların ilgilendiren her konuyu en ince teferruatına kadar açyklamıy, Yslâm dinini bütün boyutları ile büpheye yer vermeyecek pekilde açyk ve net olarak tamamlamıy, bundan razı olduğunu bildirmiptir. “Andolsun bu Kur’an’da insanlar için her türlü misali etraflyca açykladık, insan ise, her peyi çok tartıy oldu.” (Kehf, 54) Her türlü misali etraflyca açyklayan yüce Allah (cc), insanların, neyi yapıy neyi yapmayacaklarını, epleri ve çocukları ile ilgili durumlarını, onlara karpı nasıl bir tavır takınacaklarını çok net olarak bildirmiptir. Yüce Allah’n ayetlerine, uyarı ve tehditlerine rağmen Kur’ani bir delil getirmeden helal haramlar koyanlar, Allah’n ayetleri yerine dillerini eğip bükerek geçmipte yapıy, kendileri gibi hevaların ölçü edinmiy kimselerin söylediklerini ileri sürüyorlar. Bunları yüce Allah (cc) dübünmeye davet ediyor. “Onlara: ‘Allah’n indirdiği peye tabi olun!’ dendiği zaman, derler ki: ‘Bilakis, biz atalarımız üzerinde bulduğumuz peye tabi oluruz,’ ataları bir pey akletmediyseler ve hidayeti bulamadıysalar!” (Bakara, 170) Küyas ve maslahat kavramlarını ileri sürerek geçmiy atalarının görüplerini Kur’an’n hükümlerine tercih edip onları ileri sürenler, yüce Allah’a değil atalarına tabi olmuylardır. Geçmipte atalarından bazıları, imamların görüpleri ile yüce Allah’n hükümleri çatıptığında imamların görüplerini alacaklarını söyleyecek kadar haddi apmıy kimselerdir. Allah’a dinlerini öğretmeye kalkıyanlar Özellikle son yıllarda ortaya çykan kimi kibi ve gruplar, adeta yüce Allah’a dinlerini öğretmeye kalkıyrcasına, ellerinde Kur’ani hiçbir delil bulunmadığy, üstelik Rasulullah (as)’dan rivayet edilen hadislere rağmen, çocukların okula gönderilmesinin küfür olduğunu iddia ederek hevalarından haramlar koymaktadırlar. Bu kimseler, yüce Allah’n buyurduğu gibi yüce Allah’a dinlerini öğretmeye kalkıyıyorlar.

“De ki: ‘Siz mi Allah’a dininizi öğreteceksiniz; Allah bilir, göklerde ve yerde olanlar´ Allah, her peyi bilendir.” (Hucurat, 16) Bu kimselerin, Kur’an ve Sünnetten bir delil getirmeden Yslâm ad´na helal haram koyma tav´rlar´y üce Allah’´n tamamlanm´yp olarak gönderdiği dinde (hâbâ) eksiklik varm´yp alg´s´n´y olu´turma çabas´ndan ba´ka bir pey değildir.

“Rabb’inin kelimesi doğrulukça ve adaletçe tamamlanm´pt´r; O’nun kelimelerini değiptirebilecek yoktur. O, ipitendir, bilendir.” (En’am, 115) Yüce Allah (cc), bu gerçeği bildirmesine, Kitab’´n´y ve raz´y olduğu dinini tamamlamas´na rağmen baz´y kimseler, tarihi rivayetleri Kur’an’´n önüne geçirerek hevalar´ndan ileri sürdükleri saçma sapan iddialar´n´y ispatlamak için dillerini eğip bükerek delil bulmaya çal´pmaktad´rlar. “Püphesiz onlardan bir f´rka, dillerini Kitapla eğip bükerler, siz Kitap’tan sanas´n´yz diye, oysa o Kitaptan değildir ve derler ki: ‘O, Allah kat´ndand´r’ o, Allah kat´ndan değildir. Allah’a kar´yp onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ymran, 78) Bunlar, bu yapt´klar´y ile açyça yüce Allah’´n dininde eksiklik arayarak O’nun üzerine iftira atmaktad´rlar ki, kendi elleriyle kendilerini ac´kl´y bir azaba sürüklemektedirler. Rasul’ün örnekiği esas almayan hadis inkârc´lar´y Rasulullah (as), söz ve fiilleri ile yüce Allah’´y raz´y etmek isteyen Mü’minler için en güzel örnektir. O, ne yapm´yp, ne söylem´ypse ona tabi olmak yüce Allah’a tabi olmakt´r. Bu nedenle Müslümanlar, Müslüman kalmak için Rasulü en güzel örnek olarak a´lmakla mükelleftirler. Aksi halde sapm´yp kimseler olarak Yslâm dininden çyçkarlar. Rasulullah (as), savapta müprikleri esir al´nca onlar´y öldürmedi´y, onun yerine baz´y müprikleri, on ki´piye okuma yazma öğretmeleri kar´yp´ly´nda serbest b´rakm´pt´r. Bu gerçek güçilü rivayetlerle geldiği gibi yüce Allah’´n da, müprikleri öldürmediği için Rasulullah (as)’´y uyarmas´y Kur’an’da yer alm´pt´r. “Bir Nebi’ye, yeryüzünde güçileninceye kadar, onun esirlerinin olmas´y mümkün değildir; siz, dünyada geni´lik istiyorsunuz, Allah ise ahireti istiyor. Allah üstündür, hakimdir.” (Enfal 67) Bedir esirleri konusunda Rasulullah (as), “Hz. Ebû Bekir’in teklifini üzerine esirlerin bir k´sm´n´y, malî durumlar´na göre ödeyecekleri 1000-4000 dirhem fidyeye kar´yp´ly´nda, baz´y esirleri kar´yp´ly´ks´y, okuma yazma bilenler ise, on Müslümana okuma yazma öğretmeleri

partıyla serbest bıraktı. Rasulullah (as), esirlerin mükri olduklarını biliyor ve kendisine karpı da savapmıplardı. Buna rağmen o, esirlerin on kibiye okuma yazma öğretmelerini istiyordu. Esirler mükri ve Rasulullah (as)'ın dımanları idiler, bu nedenle doğal olarak da mükriyatlarında Tevhidden, 'İslam'dan sız etmeyeceklerdi. İlme değer veren, yuce Allah'tan ancak alimlerin hakkıyla ccedil;ekindiği ayetini okuyan Rasulullah (as), ilim tahsil etmek iccedil;in gerekirse ccedil;in'e bile gidilebileceğini ifade etmiptir. Enes (r.ah)'ten, Rasulullah (as): 'ccedil;in'de de olsa ilmi arayınız, ccedil;ink; ilim örenmek her Mslman'a farzdır; melekler, yaptıkları ipten hoplandıkları ilim talebeleri iccedil;in kanatlarını yere sererler.' (Cm; 's-Sağ; r, 1/310, H. No: 640) Mükri, iplerine gelmeyince bu hadisin uydurma olduğunu ileri sürüyorlar. İlginc; tir, Mslmanlardan biri, Rasulullah (as)'a atfen uydurulan Kur'an ve Rasulullah (as)'ın örneklik vasfına aykırı olan kimi uydurmaları reddedince, onu hadis ve Snnet inkarcıy diye succedil;layan bu kimseler, Rasulullah (as)'ın fiilen yaptığı esirler konusunu ve ilmin, ccedil;in'de de olsa alınmasını tavsiye eden hadisini, hiccedil;bir ahl;ki değer tabımadan kendileri rahatlıkla ya inkarc; ediyor ya da ağızlarını eğip bükerek zayıf hadis olduğunu iddia ediyorlar. Peki, hadisin uydurma ya da sahih olduğu, hadisin, Kur'an'a uygun olup olmadığına bakılarak anapılabilir. Esirler konusunu Kur'an bizzat konu ettiği iccedil;in uydurma olması elbette mükri'n değildir. İlmin, ccedil;in'de de olsa alınmasını tavsiye eden hadisin ise, Rasulullah (as)'ın ilme verdiği değer nedeniyle sahih olduğu anapılmaktadır. Yuce Allah (cc) Kur'an'a ilim ehlinin gerccedil;ekten Allah'tan ccedil;ekindikleri, ayetler arasında ayırım yapmadan bükme teslim olduklarını bildirmektedir. ccedil;ink; ilim ehli yaratılıpın muazzam yapısını, kccedil;inattaki harika olupumların hikmetini, yuce Allah'ın, vahyin dıpındaki kccedil;inattaki ayetlerini ccedil;ok iyi bilmekte ve yuce Allah'ı hakkıyla tanımaktadır. Kur'an dıpında kalan dınyevi ilimler de ancak okullarda elde edilebilecektir. İlmin, ccedil;in'de de olsa alınmasını tavsiye eden Rasulullah (as), ccedil;in'de Tevhidin öretilmeyeceğini de biliyordu, buna rağmen bükmeyle bir tavsiyede bulunmuğu. ccedil;in ile gnm; z okulların hi/ccedil;bir farkı yoktur. Okullarda kccedil;inat bilimlerin, beperi ilimlerin verilmesi yanında elbette her beperi sistem kendi ideolojisini de verdiği inkarc; edilemez bir gerccedil;ektir. ccedil;ocukların, okulda örendikleri bilgilerin hangisinin iyi ya da kük; , hangisinin pirk ve kük; olduğunu

¸ocuklara anne babaları anlatarak onlara doğru olan bilginin ne olduğunu ¨reteceklerdir. B¨ylece ¸ocuklar, anne babalarından ¨rendikleri ile okulda ¨rendiklerini kıyaslayarak doğruya ulaşacaktır. M¨sl¨man anne babaların g¨revi, ¸ocuklarına Hakkı anlatmak, ¸ocukların sokakta, okulda, ¸arpı pazarda duydukları gayri Yslâmi bilgilerin doğrusunu anlatarak ¸ocukların bilgilendirip duyarlı hale getirmektir. K¨fr¨n egemen olduğu ¨lkelerde yalnız okullarda değil, basında, sokakta, ¸arpı pazarda ve hasıl her alanda k¨f¨r i¸erikli bilgiler veriliyor. O halde ¸ocuklar sokağa ¸ıkarmayacak mı, bu elbette ki m¨mk¨n değildir. Risalet ¨nderlerinin hi¸biri ¸ocukların, putperest m¨prik ¸ocuklarla beraber oynamasın diye hapsettiklerine dair bir bilgi, ne Kur’an’da ne de Rasulullah (as)’n hadislerinde vardır. Tağuti sistemlerin okullarından yalnızca demokrat kâfirler mi ¸ıkıyor ¸ocukların okula g¨nderilmesinin k¨f¨r olduğunu, o okullardan ancak demokrat kâfirlerin ¸ıkacağı ileri s¨renlerin kendileri, hi¸ okula gitmemişler mi, gitmişlerse ya onlar da birer demokrat kâfirler ya da ger¸ekten Tevhidi d¨b¨nd¨klerini iddia ediyorlarsa bu durumda onlar, aslında kendi kendilerini tekzip ediyorlar. Demek ki okula giden her ¸ocuk birer demokrat kâfir olarak ¸ıkmıyor. Diğer taraftan g¨n¨m¨zde bir¸ok M¨sl¨manın bizzat bahit oldukları ¨zere, Tevhidi d¨b¨nen kimi M¨sl¨manlar, ¸ocukların okula g¨ndermiş, lise ve ¨niversitelerden mezun olmuşlar, ancak hamdolsun ¸ocukları, birer Tevhid eri olarak bug¨n Tevhidi m¨cadelede yerlerini almışlardır. Kur’ani verilerden konuya bakılacak olunursa, kâfir putperest bir babanın yanında ve k¨fr¨n saraylarında yetişen Hz. İbrahim (as) ve Hz. Musa (as)’n ¨neklikleri g¨r¨lmektedir. Ayrıca Ashab-ı Kehf, Kentlilere gelen davet¸iler ve Ashab-ı Uhdud’a giden davet¸iler de Tevhid okullarında yetişmişlerdir. Elbette ki y¨ce Allah (cc) rasullerini se¸ti, ancak g¨n¨m¨zde de k¨fr¨n okullarında da Tevhidi M¨sl¨manların yetiştiricileri ¨nekleri bulunmaktadırlar. ¸ocukların k¨fr¨n okullarına gitmesi durumunda demokrat kâfir ¸ıkacağı iddia edenlere bir cevap da, g¨n¨m¨zde Avrupa’da yapayan bir¸ok inanan insanın, ¸ocuklarının g¨nderecek okul bulamadıkları ya da oturdukları semte yakın bir okul bulunmadığı i¸in ¸ocukların Katolik kilisesinin ya da inan¸sızların okuluna g¨ndermeleridir. Mezun olanların hi¸biri papaz ya da rahibe olmadıkları gibi kız ¸ocukları bap¨rt¨l¨ okumakta ve o okullarda bir¸ok

gençlikte okul döneminde de mezun olduktan sonra da namazlarını kılmaktadırlar. Tevhidi mücadele, ancak Kur'an ve Sünnetin belirlediği esaslara göre yapılır Tevhidi mücadelenin nasıl yapılacağı ve yapıldığıyla ilgili Allah (cc), apaçık bir şekilde bildirmiş, iman edenlerin, bunların en güzel örnek olarak alınmasını emretmiş, iman edenlerin, bu örneklikleri almaları halinde hidayete ve rahmete ulaşacaklarını bildirmiştir. "Andolsun onların kıssalarında akılları için ibret vardır; bu, uydurulacak bir söz değildir; velakin kendinden örneklerinin doğrulanması ve her peygamberin açıklaması; iman eden topluluk için bir hidayet ve rahmettir." (Yusuf, 110)

Sünnetullahta Risalet ünderi tüm rasuller ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, idaresi altında yapacak durumda buldukları taat sistemlerden izin almadıkları gibi onlara en yakın bir taviz de vermemişler, onlara açıkça meydan okumuşlardır. Yıpte en güzel örneklerden biri olan Hz. Ybrahim (as) ve beraberindekilerin tavizsiz Tevhidi mücadeleleri. "Muhakkak ki Ybrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır; o zaman kavimlerine "Elbette biz, sizden ve Allah'tan başka itaat ettiklerinizden uzadı, sizi inkar ediyoruz. Siz, bir tek Allah'a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret ortaya çıkmıştır" demişlerdir." (Mü'min, 4)

Rasulüne iman ettikten sonra Onun hıkmını; her peygamberin üzerinde tutan Ashab-ı Kehf'in onurlu ve şanlı Tevhidi haykırıplarınıyla ilgili Allah (cc), sonradan gelecek Tevhid erlerine vererek iman edenlerin, onlar gibi hareket etmelerini, idaresi altında buldukları taat sistemine karşı onurlu bir duruş sergilemelerini istemiştir. "Biz sana onların haberlerini hakkıyla anlatıyoruz; şüphesiz onlar, Rasulüne iman etmişlerdir; Biz de onların hidayetlerini artırmıştık; onların kalplerini bağlamıştık; kıyam ettiler, peşinden dediler ki: "Rasulümüz, güzel klerin ve yerin Rasulüdür, biz Onundan başka ilaha davet edemeyiz, çünkü; o zaman sağlamalımız oluruz. Bunlar bizim kavmimiz, Onundan başka ilahlar edindiler; onların, apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi, Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir!" (Kehf, 13-15)

Taatun idaresi altında onun hakimiyetini kabul edip onun yasalarına göre vakıf ve dernek kurarak Yslamı anlatmaya kalkışmak, taatı Melek ve İlah olarak kabul etmek, Rububiyeti taata tahsis etmektir. Yıpte bu gerçeği bilen Risalet ünderleri ve Tevhid erleri, idaresi altında buldukları taat sistemlere ve taraftarlarına açıkça meydan okumuşlar, onların ilah edindiklerini kabul edemeyeceklerini, onların yüzlerine haykırılmışlardır.

“Pehrın uzak yerinden bir adam, koparak geldi, dedi ki: ‘Ey kavmim, tabi olun bu gönderilen elçilere; sizden bir ücret istemeyenlere tabi olun, onlar, hidayete ermiplerdir. Ben, neden beni yaratana kulluk etmeyeyim ve siz, O’na döndürüleceksiniz. O’ndan başka ilahlar edinir miyim, eğer Rahman, bana bir zarar vermek istese, onların befaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni kurtaramazlar. O takdirde gerçekten ben, apaçyık bir dalalet içerisinde olurum. Doğrusu ben, sizin Rabb’inize iman ettim, beni dinleyin.’” (Yasin, 20-25) Bütün bu ilahi gerçeklere kulaklarını tükayüp tağuti sistemin küfür ve ğirk yasaları altünda tağuttan izin alarak davet yaptüklarünü iddia edenlerin yaptükları mücadele Tevhidi bir mücadele değil, yüce Allah’nü zerine iftira atarak, küfür ve ğirklerini gizleme mücadelesidir. Çocukların okula gönderilmesine karşı olanlar, gerçekten Tevhidi mi düğünüyorlar Çocukların okula gönderilmesinin ğirk ve küfür olduğunu ileri sürenlerin, gerçekten Tevhidi bildiklerine ve Tevhidi gaye ile bunu söylediklerine baküdüğünda bunların, Tevhid ile sloganik söylemlerinden başka uzaktan yakündan ilgilerinin bulunmadüğü görülmetedir. Bu söylemleri, Rabb’imizin de bildirdiği üzere, sürf göğüslerindeki kibirlerini tatminden ibarettir. “Ēüpühesiz, kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadan Allah’nü ayetleri hakkünda tartüpanlar, onların, göğüslerinde erişemeyecekleri yalnüzca bir kibir vardür, o halde sen Allah’a süğün, muhakkak ki iğiten, gören O’dur.’” (Mürsquo;min, 56) Okul konusunda sloganik ifadeden ileri gitmeyen Tevhidi söylemlerini, Kur’ani hiçbir delilleri olmadan, üstelik Rasulullah (as)’nü rnek Sünnetini ve hadisini inkâr ederek küfür ğirk olduğu iddialarünü tekrarlayüp duran bu Tevhiden nasipsiz Sünnet ve hadis inkârcülarının durumlarına baküdüğünda bunların, sözde inkâr ettikleri tağutla içli düğü oldukları görülür. Bunlar, yüce Allah’nü Zatüna iman edilmesi için reddedilmesi gerektiğini bildirdiği tağutu, sözle söylem düğünda reddetmedikleri, hali hazırda buldukları tağuttan izinli vaküf ve dernekler içinde bulunmalaründan anlapülmaktadış. Zillet içerisinde ğirk ve küfür olan vaküf ve derneklerde yuvalanan, insanlara tağutun reddedilmesini söyleyip kendileri tağutun kirli tabelaları altündan oturan bu kimseler, Kur’an’nü bildirdiği üzere ikiyüzliü bir tavür sergilemektedirler. Bunlar, tağut tarafündan sorgulanünca tağutun izni ile kurdukları vaküflarda bulduklarünü söyleyip tağutu razü ederlerken arkalarında topladükları zavallü insanlara da tağutun reddedilmesi gerektiğini söylemektedirler. “Yman edenlerle

karbýlaptyklary zaman; ‘Ýman ettik’ derler, fakat peytanlaryyla babba kaldýklarynda; ‘Püphesiz biz sizinle beraberiz, biz sadece alay edicileriz’ derler.” (Bakara, 14) Tađutla beraber bulunduklaryny ve ondan yana olduklaryny da, küfür dedikleri demokrasi bölenlerinde, demokrasi nöbeti tutmaları ile göstermipler, bunu da hiçbir ahlâki deđer tapýmadan sanal alemde yayýnlamýplardýr. Münafýklýđýn â!âsýny gösteren, bođazlaryna kadar þirk ve küfür içerisinde bulunan bu kimseler, yaptýklary ve tađutla beraber bulunmaları ile Tevhidin savunucusu deđil, tađutun safýnda olduklaryny göstermiplerdir. Üstelik bu küfür ve þirk durumlarýndan tevbe etmedikleri gibi, her zaman yaptýklary gibi seviyesizce kelimeleri yerlerinden kaydýrarak tađutla birlikteliklerini savunmuþlardýr. Bu ikiyüzü sloganik Tevhid savunuculary, Tevhidi, bir inanç ve iman ilkesi olarak deđil, insanlary kandýrmak için sadece dergi ve derneklerinde isim olarak kullanýyorlar. Oysa Tevhid, þirk ve küfür yuvalaryny, küfür ve þirklerini gizlemek için tabelalarda ya da dergilerde isim olarak deđil, bir iman ilkesi ve iman mücadelesidir. Tevhidi mücadelenin nasýl yapýldýđý, Sünnetullahta Tevhid þirk mücadelesinde Risalet önderleri rasuller ve Tevhid erleri tarafýndan açýkça ortaya konulmuþtur. Onlaryn hiçbirisi, tađutun verdiđi izinle þirk ve küfür tabelalary altýnda tađutun kucađýnda oturlarken, tađut ile birlikteliklerini göstermek için küfür bölenlerine katýlarak sloganik olarak Tevhidi savunmamýþ, Tevhidi, küfür ve þirklerini gizlemek için isim olarak kullanmamýþ, hayatlaryny ortaya koyarak Tevhidi mücadeleyi vermiþlerdir. Sözde okula karpý olan ancak gerçek yapamlarynda tađutun kucađýnda oyuncak olan bu ikiyüzü kimselerin, Tevhidi savunmaları için öncelikle tađutla birlikteliklerine son vermeli, þirk ve küfür yuvalary olan vakýf ve dernekleri kapatmalı, sonra yüce Allah’ýn üzerine attýklary iftiralardan dolayý tevbe ederek arkalarýnda sürükledikleri bilinçsiz kiþilerden helallik istemeli, daha önce þirk ve küfür içerisinde bulunduklaryny itiraf etmelidirler. Bu kimseler, Tevhidi esaslaryn ne olduđunu çok iyi öđrenip ona hakkýyla iman etmeli, daha sonra Risalet tarihinde Tevhidi mücadelenin nasýl yapýldýđýny öđrenip o dođrultuda hareket etmelidirler. Ancak bu durumda Tevhid ve þirk söylemlerinde samimi ve gerçekçi olabilirler. Aksi halde içerisinde bulunduklary küfür, þirk ve münafýklýklary ile acýklý azabý tatmak üzere ebediyen kalacaklary cehennemleceklerdir. Çocuklary okula göndermenin fayda ve zararlarý Çocuklary okula göndermenin elbette sýkýntýlary vardýr, ifade ettiđim üzere anne babalara, bu sýkýntýlary giderme

konusunda gönrevler düpmektedir ki, zaten ebeveyn olmak da bunu gerektirir. ancak okula gönndermenin de birçok faydaları vardır, bunlar.

Yüce Allah'ın, ayetlerde s&yk s&yk dikkatleri çektiği Kâinat ayetleri, öğretmenler Allah'ın ayetlerini öğretmiyoruz deseler de, okullarda verilmektedir. Bu nedenle çocukları okula gönndermemek onların, Kur'an'da Rabb'imizin dikkatleri üzerine çektiği Kâinat ayetlerini öğrenmelerine engel olmaktır ki bu küfürdür. Yüce Allah (cc), Kur'an ayetlerinde Kendisine kulluğun esaslarını açyklarken, aynı zamanda s&ykl&ykla insanın yaratılıp sürecini ve olupumunu, Kâinat ayetlerini, y&yld&yzl&yn durumunu, güneþ ve ayın hareketlerini, uzayın derinliklerini, denizlerin durumunu, bulutların akıpını ve yağmur sularını tab&ymalarını, yerden nebatın bitirilmesini konu edinmektedir. Bütün bunlar da birer bilim dalıdır ve bu bilimin incelikleri eğitim kurumlarında verilmektedir. Okulda verilecek eğitimin aynısını d&yparıda çocuklarına verebilecek aileler varsa elbette bu daha güzel ve takdire þayan olacaktır. Ancak hem çocukların okula gönndermeyip hem de onlara kâinat ayetlerini öğretmemek çocukların, yüce Allah'ın hakkıyla tanınmalarına engel olmaktır.

çocukları okula gönndermeyip onların kâinat ayetlerini öğrenmelerini sağlamayanlar, gerçekleri görmemek için kafaları kuma sokanlardır. Bunlar, çocuklarının Kâinat ayetlerinin öğrenilmesine engel olup, onların muazzam Kâinatın ayetlerini öğrenmekten alıkoymuşlardır. çocuklarının kâinat ayetlerini öğrenmelerine engel olanların durumu, Mekke müþriklerinin Kur'an'ın anlaşılmalarına engel olmalarının değipik bir þeklidir. Mekke müþrikleri, Kur'an'daki ayetlerin anlaşılmalarına engel oluyorlardı, günümüz geleneksel sapıklar, geleneksel atalarının ilah edinmiş müþrikler de yüce Allah'ın, Kâinat ayetlerinin anlaşılmalarına engel olmaktadır. Geleceğin bilim insanlarının, doktorların, mimarların, her türlü teknik ve teknoloji mühendislerinin, kâinat ayetlerinin hikmetini kavrayacak ilim ehlinin yetipmesi için çocukların, okula mutlaka gönderilmeleri gerekir. çocuklar okulda, diğer ilimlerle beraber Kâinat ayetlerini de öğreneceklerdir. çocukları okula gönndermemek her þeyi, inançsızların kontrolünde ve tasarrufunda býrakmaktadır ki bu durumda, Müslüman olduklarını iddia edenler, ipleri düþünde, hasta olduklarında o inançsız ateist, demokrat dedikleri kiplerin önünde süklüm büklüm durarak onlardan medet umacaklar. çocukların okula gönderilmesine karþı

¸yanlar, payet Ýslâm düþmanlarýnýn ajanlarý deðillerse ya ger¸ekten ahmak ya da ger¸ekten Ýslâm’dan bihaber kara cahillerdir.

Çünkü baþka türlü aklý babýnda ve iman eden bir Müslüman, bu kadar ahmak¸a bir iddiada bulunmaz. Bunlarýn amacý taðutu inkâr deðil, payet öyle olsaydý, taðutla kol kola demokratik küfür þölenlerine katýlmazlardýr. Bunlar, kipiliksiz, yalancý ikiyüzlü ahmaklardýr. Çocuklarýn okullara gönderilmesine karpý ¸yanlar, baþörtüleri, kâfir kadýnlar yanýnda ¸ýkarýlmayacak olan kadýnlarýný, demokrat ateist kadýn doktorlara muayene ettirecekler, onlar da, gerektiði zaman bu sloganik Tevhidi savunucularýnýn kadýnlarýn en mahrem yerlerini bile muayene edecektir. Müslüman anne babalar, okula ¸ocuklarýný gönderirlerken dikkat edecekleri husus, ¸ocuklarýn, taðutun yemin merasimlerine katýlmalarýný önlemek, ¸ocuklarýnýn bu konuda duyarlý olmasýný saðlamaktýr. Bunun dýþýnda müfredatta küfür ve þirk konusu iþlendiðinde bu konuda ¸ocuklara Hakký anlatmak, doðrunun ne olduðunu öðretmektir. Çocuklar zaten sokakta, basýnda ¸arþýda da bir¸ok küfür ve þirk olan hususlarý duyup görüyorlar. Bir okul yönetimi zorla ¸ocuklarý yemin törenlerine sokmasý durumunda bu ¸ocuklarý sorumluluk altýna sokmaz, ¸ünkü ¸ocuktan kalem kaldýrýlmýþtýr. Çocuðun orada zorla tutulmasý, anne babalarýný deðil, okul yönetimini sorumluluk altýna sokar. Çocuklarýn okulda öðrendiklerinden anne babayý sorumlu tutmak, Yahovacýlarýn mantýðýdýr. Onlar, Hz. Adem (as)’ýn iþlediði su¸un günahýný biz evlatlarýnýn ¸ektiðini iddia ediyorlar. Anne baba ¸ocuklarýna gereken bilgiyi ve duyarlýlýðý kazandırdýktan sonra ¸ocuklarýn okulda yanlýþ bilgi almalarýnýn sorumluluðunu anne babalara yükleyenler, Hz. Nuh (as)’ý, oðlunun iþlediði günahtan sorumlu tutmaktýr ki, yüce Allah (cc), Hz. Nuh (as)’ý, oðlunu müþriklerin i¸ine gönderdi de küfre girdi diye sorumlu tutmamýþtýr. Çocuklarýn okul durumu, tÝpký bir markete gönderilmeleri gibidir, markete gönderilen ¸ocuk, anne babasýnýn söylediði helal þeyleri alacaktır, tezgâhlardaki haram þeylere gözü ilipmesi, onun haram iþlediði anlamýna gelmez. Okula giden ¸ocuklar da anne babalarýnýn duyarlýlýðý ile kendilerine lazým olan bilgileri alacaklar, diðerlerini duymakla kalacaklar ki, onlarý duymalarý þirk ve küfür deðildir. Þirk ve küfür olan sözleri kabul edip söylemek þirktir ki, ¸ocuklar zaten bir bilgiyi kabullenip savunacak durumda ve sorumlulukta deðillerdir. Onlar, duyduklarý þeyleri anne babalarý ile konuþarak doðru ya da yanlýþ olduðunu öðrenebilirler. Küfür ve þirk

sözlerini duymak, kâfir ve şirk deşildir, öyle olsaydı, hemen herkes hayatında binlerce kâfir ve şirk sözlerini duymaktadır ki bunların müşrik ve kâfir olmaları gerekir. Risalet tarihinde de rasullerin çocukları da dahil tüm çocuklar, arkadaşlarından, yetiştikleri evreden bir ok kâfir ve şirk sözleri ve hareketi göstermişler, ancak onlar hakkında ne ayet gelmiş ne de Rasulullah (as) bu konuda bir şey söylemiştir. Çocuklardan kalem kaldırmıştır, ancak Rablerine güvenen iman etmiş nesillerin ve geleceğin Tevhid erlerinin yetiştirilmesi için anne babalar, çocuklarına Hakkı anlatıp onları duyarlı hale getirmeli ve bunda sürekli ve duyarlı olmaları ile görevlerini yapmış olacaklardır. Daha önce ve günümüzde bir Müslüman, çocuklarının tağutun okullarına göndermiş, çocukları üzerinde hassasiyetle durarak onların öğrendikleri yanlışların doğrusunu onlara anlatmış, mezun olan çocuklar, hamdolsun birer Tevhid eri olarak yerlerini almışlardır. Müslümanlar ve imani konuda yeni yeni bir şeyler öğrenmek isteyen kimseler, kendileri boğazlarına kadar şirk ve kâfir işlerinde bulunan, tağutla omuz omuza demokratik kâfir şerhlerine katılan, tağutun verdiği izin ile şirk ve kâfir yuvalarında yuvalanıp şartları pek bir halde Tevhidi slogandan öte savunmayan ikizler, müfâkir dinlememeli, çocukları üzerinde duyarlı ve hassasiyetle durarak onları yetiştirmeye çalışmalıdırlar. “Elbette bu bir öğüt; artık dileyen kimse, Rablerine varan bir yol tutar.” (Müzzemmil, 19)

Bu köpe yazısının geldiği yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazısı için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=261